

איצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

בשורה משמחת

שמחים אנו להודיע כי לאחר השקעה עצומה וחדשי עבודה מרובים, יצא בשעה טובה מדריך המלפון והעסקים של חסידי ברסלב: 'מקושרים' – בפורמט מפואר ומרהיב עין.

במדריך תוכלו למצוא כתובות ומלפונים עדכניים של מעל 10,000 בתי אב. כמו כן מידע שימושי ויעיל לטובת כלל אנ"ש היקרים ה' עליהם יחיו.

'מקושרים' מופץ חנים בכל רחבי הארץ ביותר ממאה בתי כנסת, וכן בחנויות ספרי ברסלב.

לביכורים נוספים התקשרו: 072-2612000

אנו תקווה כי בכך נזכה להוסיף עוד נדבך לקיום צוואת רבינו הקדוש: "רק תחזיקו עצמכם ביחד, אוי תהיו אנשים כשרים".

בכרכה

"מקושרים" – הקשר שלך עם אנ"ש בכל העולם

איך שחומקים הימים...

שומר הגבול לא התעצל, הוא היה בטוח שמשוהו מסתתר מאחורי המעטה התמים הזה:

מזה חדישים מגיע מדי יום ברנש רכוב על אופניו, מאחוריהם תלוי שקיק בלה מלא לחם מעופש, והוא מבקש לעבור את הגבול.

השומר כבר היה בקי בכל התככים והעורמות, לא איש כמוהו ילך כפתי אחר תירוציהם ה'תמימים' של המבריחים למיניהם.

השומר היה הופך ומנער את השקיק של האישי, מישש כאן ומיעך שם, בדק בכל מקום אפשרי, שמא ואולי מסתתרים שם חפצי ערך מוברחים – ולא מצא מאומה.

כך מדי יום ביזום, השומר עמד וביצע עבודתו נאמנה, ידע שיתכן ודוקא כך מנסים להסיט את ערנותו כשיתרגל לחשוב שזהו עובר אורח תמים שלא נושא עמו כלום – ואז יתחילו ההברחות...

אבל הוא התבדה, זה כבר חדישים שהוא לא מוצא מאומה.

הוא רק לא העלה בדעתו שהלה מכריח אופניים חדישים מדי יום...

זה המידע החשוב ביותר בשביל מי שרוצה לעמוד מול פיתויי היצר שמרפה את הידיים בגלל כשלונות העבר; וזו גם הידיעה העיקרית שיכולה לגרום לאדם להתחיל להתעלות יותר ויותר, ולא לומר די כמה שהוא כבר הגיע אליו, מכיון שהחסדים שהושפעו אמש מן השמיים אינם אותם חסדים שיכולים לבוא היום.

בקריאת שמע אנו אומרים: "אשר אנכי מצוך היום", וחז"ל דורשים על כך: "בכל יום יהיו בעיניך חדישים" (ספרי).

זהו צו בלתי נתפס לכאורה, שהרי איך יתכן לצוות לאדם שמשוהו עתיק ומיושן יאה בעיניו כחדש?!

אלא שבאמת זוהי המציאות הפשוטה ביותר: מה שנראה לעינינו כישן הוא הדמיון, וכלשונו של רבי נתן:

"כי השם יתברך עושה חדשות בכל עת, כמו שכתוב: 'וכטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית ואין יום דומה להבדו, כי הוא יתברך מחדש נפלאות החדשות בכל עת ובכל שעה' (ליקו"ה, תפילין, ה-ה).

ה'היום' מצטרף לאתמול, והאתמול ליום שלפניו, כאשר ההווה הינו בסך הכל חוליה נוספת בשרשרת מיושנת כביכול. אנחנו מתעסקים אפוא כל הזמן בהווה שדומה לעבר, בעוד שבינתיים 'מוברח' יום חדש לגמרי...

אין זה סתם ציווי או עצה, זוהי למעשה תכלית הבריאה כולה, שבכל יום נתחדש ונתחיל בעבודתנו כאילו עוד לא התחלנו מעולם.

וכדבריו של רבי נתן להלן: "כי עיקר בריאת העולם היה בשביל ההתחדשות, וכמו שכתוב 'בראשית ברא אלקים' – 'בשביל ראשית' – שעיקר בריאת שמים וארץ היה בשביל 'ראשית', דהיינו שיתחיל האדם בכל פעם מראשית, כאלו היום הוא ראשית התחלתו, כי זה עיקר תיקון העולמות" (שם, נשר בחלב ד-ז).

ההתחדשות הזאת באה לחזק את מי שנראה לו שאין טעם לנסות להתחיל שוב; ההתחדשות הזאת מפריכה את יסוד ההנחה שאין טעם להתחיל, זאת מכיון שהאתמול לא יכול להוכיח כלום על המחר. להיפך, כל יום חדש מספר לנו שהנה הגיע אוצר חסד גדול מקודמו!

התחדשות זו מובילה אותנו גם אל הרבדים הרדומים בנפשנו שאנחנו חוששים לטפל בהם מכיון שנראה לנו שזה לא לפי כוחותינו – שנוכח ונדע, שלעולם אין אנו יודעים מה טומן בחובו היום החדש. אולי היום נזכה לפרוץ חומות ברזל; אולי היום עם החסדים החדשים שהושפעו עמו, נזכה להתעלות כפי שלא זכינו מעולם!

עלינו רק לעורר בקרבנו שאיפות גבוהות יותר, כי אלה הם הכלים, ולקיים בעצמנו את דברי הכתוב: 'הרחב פיך' כדי שנקבל את 'זאמלאהו'.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחדש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי תפילות	ליקוטי תפילות הימית	הדף
שבת	אב אולול	ה"א	ה"ג	ה"ב	חולין
א	כז	קט.	יא	טו טז	סב
ב	כח	קט:	יב	יז יח	סג
ג	כט	קי.	יג	יט כ	סד
ד	ל	קי:	יד	כא כב	סה
ה	א	קיא.	טו	כג כד	סו
ו	ב	קיא:	טז	כה כו	סז
ז	ג	קיב.	יז	כז כח	סח

יום של הפצה

ל **במנחה אב**
לעיי"נ גולדה בת דבורה ע"ה
לעיי"נ שושנה חמשנה בת אליהו ע"ה
א **באולול**
לעיי"נ ר' משה בן רגינה ז"ל

אוצרות ברסלב

יו"ל ע"י "אוצרות ברסלב"
ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 8552121-714 (1)
מוקד הישועות 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il
הפצה למנויים ובתי כנסת: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

עדיין יש לנו מה ללמוד מ...העצים

כך נבין את מה שלימדנו חז"ל, שכל זמן שיש עבודה זרה בעולם, יש חרון אף בעולם. שכן כשפוגמים באמונה ולא מחוברים אל בורא העולם הכל יכול, בוחרים באילנים מעשי ידי אדם, כי חסרה נקודת המשען הזו שתתן כח להתגבר, להבליג ולעבור על הכל, וכל דבר קטן מוציא משלוות הנפש, מרגיז ומבלבל – חרון אף בעולם!

אם אנחנו מקנאים בעץ שעומד איתן כנגד כל פגעי מזג האוויר, גדל וצומח ומניב פירות – עלינו להכות שורשים באדמה: שלנו – לחזק את האמונה ולחבר אותה לתודעה שלנו, לדבר ולשוחח בקביעות על ההשגחה הפרטית ועל האמונה בשכר ובעונש.

הלא כן לימד אותנו רבינו (ליקו"מ ח"ב, מד) שהאמונה תלויה בדיבור של האדם, כמו שכתוב: "אודיע אמונתך בפי".

לפיכך גם נשים דגש על הכוונה בתפילה ובכל הברכות, שבהן אנחנו פונים ומדברים עם מלך מלכי המלכים; ויותר מכל, לייחד זמן קבוע בכל יום לשוחח ולשפוך את הלב לפני הבורא. שכן אין לך דבר שבכווחו להחדיר את תודעת האמונה עמוק עמוק לתוככי הלב, כמו הקביעות הזו, לשבת ולשוחח את הלב לפני ה' כדבר איש על רעהו.

מדשדשים במקום, ללא ההתחדשות והחשק שאפינו את תחילת דרכנו הרוחנית.

ברם מסתבר, שלצמחייה אין "קופיירייט" על כח הצמיחה, גם בני-אדם יכולים לזכות בה, זאת על ידי מידת האמונה שלהם, כפי שקבעו חז"ל: "אמונה – זה סדר זרעים" (שבת לא ע"ב). האמונה היא הקרקע הפוריה שעליה צומחות נפשות ישראל. והרי כבר למדנו, שהאמונה נמשלה לארץ, שנאמר: "שכן ארץ ורעה אמונה" (תהלים לז).

המאמין מכיר בכך שיש דברים שהם למעלה מהבנתו ולמעלה מתפיסתו, והוא כלל איננו מנסה להתכחש להם או להעלים אותם; אדרבה, הוא מכוון את כל השקפתו ומעשיו דווקא לפיהם.

זו הסיבה שהמאמין נטוע היטב בקרקע ואינו נסחף בכל רוח עוברת, כי כל הטלטלות, המשיכות, האכזבות, החששות והתסכולים – כולם תופסים מקום רק במסגרת התפיסה האנושית המצומצמת שלנו. אבל מנקודת המבט של השכל האלוכי – הכל נראה אחרת. כך שהאמונה שמחברת אותנו לשכל האמיתי, העליון, מהווה עוגן הצלה בכל סערות החיים ותהפוכותיהם.

אמונה היא ... כח הצומח... כמו שאמרו חז"ל: 'אמונה זה סדר זרעים'. ועל כן כשיש לו [לאדם] אמונה, איז אין מוזיק לו שום דבר, ואינו ירא משום אדם ומשום דבר, ומתפלל בחיות כראוי.

"שיווכה על ידי אמונה לאריכות אפים, שיאריך אפו על כל דבר בלבול ומניעה, ולא יתעצב ולא יתעצל על זה כלל, ויעשה את שלו בעבודתו – כמו שמניחין היטה בארץ טובה, איז הוא גדל וצומח יפה, ואינו מוזיק לו שום רוח ולא זיקים ורעמים".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, קנה)

אתם לא מקנאים בתפוח?! לא רק בתפוח, גם בשזיף, תפוז או מנגו. תראו, הוא התחיל את החיים שלו בתור זרע קטן, אבל מאז הוא גדל כל הזמן, לאט אבל בטוח, בהתמדה ובעקשנות, לא מתבלבל מכל השינויים שהוא עובר: מעציץ, למשתלה, לפרדס; לא מתרגש מקור, מחום, מרוחות, מגשמים, משמש קופחת; הוא פשוט ממושיך למלא את תפקידו באמונה: לצמוח ולגדול יותר ויותר.

אנחנו לעומת זאת, נבהלים מכל זעזוע, מפחדים מכל כשולן, נמשכים ומתפתים, נופלים ונשברים – עד שבמקום לגדול וללכת קדימה, אנחנו, במקרה הטוב,

ר' ראובן מאיר ציגלמן הי"ד

שינצל מידם בנקל... שמעתי שכמה בחורים מקבלים מכתבים מקרוביהם שבארץ ישראל שישלחו תעודות שהם לומדים באיזה ישיבה – ובדרך זה יוכלו להשתדל עבורם להביאם לארץ ישראל. ובכן, אולי תוכל להיוודע מזה הדרך כל דבר שורש, אולי יוכל להצמיח מזה אופן עלייה לארץ ישראל מבני ישיבתי.

למרבה הצער לא נשאו מאמציו של ר' יצחק מאיר פירות; רבי אהרן לייב ובני משפחתו, ובהם ר' ראובן מאיר, נותרו בפולין. בשנות השואה האיומה נספו על קידוש שמו יתברך. ה' ישיב נקם לצריו.

להיות בין הנמנין ומקורבים להצדיק האמת, הגם שלפי מעשיי והעובדות שלי, אין אני ראוי להקרא בשם מקורב להצדיק (ברעסלווער חסיד). אבל שחורה אני במעשיי, ונאוה אני בלימוד התחזקות שמסר לנו רבינו ז"ל; ובפרט מי שטעם פעם אחת את טעם מתיקות הנחל הנובע, בודאי לא יכבה בלילה נרו. על כן אצפה שיהיה גם לי חלק בתוך תלמידי רבינו הקדוש.

"והנה, על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלי, שלא די לי בזה, אלא מיום שהתחלתי להבין קצת ולטעום ממתיקות טעם של עצות רבינו ז"ל ולימודיו, היטב נחקק בלבי בחיבה יתרה לבוא לארצנו הקדושה.

"והנה, פרשת וישלח תרצה"ה היה נודע לי אז ושמחתי על זה, כי הבנתי שמסתמא יהיה בעזרי"ת איזה צמיחת קרן ישועה עבורי ועבור כל אנ"ש, לא מחמת שסמכתי ח"ו על בשר ודם, אלא חשבתי שבודאי מאת ה' היתה זאת...

"דברי ידיכם ואוהבכם המצפה לשמוע ולהשמיע אך טוב ולהתראות עמכם בירושלים הבנויה עם משיח צדקנו במהרה בימינו אמן. ראובן מאיר ב"ר אהרן יהודא ציגעלמאן".

כעבור שנתיים מבקש אביו רבי אהרן לייב במכתבו לר' יצחק מאיר: "להתפלל על בני ראובן מאיר בן דינה

נולד בשנת תרע"ח לאביו החסיד הנודע רבי אהרן לייב ציגלמן מוורשה, מגדולי חסידי ברסלב, שהקדיש את חייו להדפסת והפצת ספרי רבינו בעולם.

מנעוריו נחקקה בנפשו של ראובן מאיר האמונה ברבינו הקדוש, אותה קיבל מאביו הגדול. לעתים קרובות היו מתאספים חסידי ברסלב בבית אביו, מדברים יחדיו בענייני רבינו ולאחר מכן רוקדים ושרים בשמחה ובחדווה על חבלים שנפלו להם בנעימים להתקרב לרבינו הקדוש.

כך גדל הנער, כשהוא מתעלה בתורה ובעבודת ה' בדרכו של רבינו. בהגיעו לגיל שמונה עשרה קיבל צו התייצבות לצבא הפולני. ראובן מאיר שחשש לטהרת נפשו, כתב מכתב לחסיד ר' יצחק מאיר קורמן, שעלה קודם לכן לארץ ישראל ומשם פעל בכל מרצו לעלייתם של חבריו מפולין ארצה:

"באתי בשורותיים המועטים המחזיקים הרבה, לשוח מעט עם כבודו, כדרך שהורגלתי עוד בהיותו בוורשה. אבל טרם כל אבקש שכבודו יעיין היטב במכתבי, כי הנני כותב זאת מעומקא דליבא.

"והנה, היות שברוך ה' זכיתי ע"י אדוני אבי מורי נרו יאיר, שברוך ה' ביתנו בית ועד לחכמים, ומתוך כך הרבה זכיתי

אדם יהיר
הוא בעל מום.

(ספר המידות, גאווה כג)

"אל תשוב הביתה, הישאר באומן"

בלבו לנסוע לאומן, להשתטח על הציון הקדוש, ומשם להמשיך לעיר מולדתו צ'מירוביץ.

מיכל'ה ואחיו הצעיר עושים את דרכם ברכבת לאומן, הם מגיעים לשם, ועד מהרה ניגש אליהם אחד החסידים, רבי בערל לינדוואסער שמו, הזמין אותם להתארח בביתו, העניק להם מקום לינה ודאג לארוחותיהם.

הימים נוקפים בזה אחר זה, ומיכל'ה אינו יודע את נפשו מהתפעלות והתרגשות; עולם מופלא ונשגב גילה במרחק מספר שעות נסיעה מן הישיבה.

הוא ידע כי בבית ממתנים לו, אך בכל מאודו רצה להישאר באומן. הוא כתב מכתב לאביו, בו הוא מספר לו כי לעת עתה הוא שוהה באומן, ובעוד ימים מספר יגיע הביתה.

לא חלפו ימים והוא מקבל מכתב תשובה מאביו: "בני היקר! אל תשוב לביתך בשום אופן, בעיתון המקומי הוזכר שמך בתור פעיל נמרץ למען היהדות, יחד עם דברי הסתה חמורים לגרש אותך ואת חבריך לערבות סיביר. אל תסתכן בשום מחיר, הישאר באומן!" על החתום: "אביך יהושע דוד דורפמן".

כך נותר מיכל'ה באומן והתקרב לרבינו בכל ליבו ונפשו, כשהוא מתמסר לקיום עצותיו הקדושות.

ברבות הזמן נודע רבי מיכל דורפמן כמי שמוסר נפשו עבור הפצת יהדות בתקופת שלטון הקומוניסטים, ממקום מושבו מלאכובקה הסמוכה למוסקבה.

יהושע דוד לשיבה בקייב.

בנו הבכור יחיאל מיכל התמסר כולו ללימוד התורה, כפי שחונך מנעוריו, הוא אף שימש עבור אחיו הצעיר כעין אב.

יום אחד נפתחת דלת הישיבה בקייב, ויהודי שיראת השם קורנת מפניו נכנס פנימה. שיחה נקשרה בינו ובין כמה מן הבחורים, וכך נודע כי חסיד ברסלב הוא ושמו רבי משה גרומן.

שיחה נלהבת התפתחה בין רבי משה ובין הבחור מיכל'ה דורפמן, ותוך כדי כך העניק רבי משה לבן שיחו הצעיר את הספר 'מכניע זדים' שחובר על ידי רבי נחמן מטשערין מתלמידיו המובהקים של מוהרנ"ת.

הספר עוסק כולו בגנות האפיקורסים ובמעלת האמונה הקדושה בה', בתורתו ובמשה עבדו.

רבי משה גם הוסיף וסיפר לנער על ציון רבינו הקדוש הנמצא בעיר אומן, ועל החסידים המיוחדים החיים שם ועובדים את בוראם בשמחה ובהתלהבות.

דבריו החמים מצאו מקום בלבו של מיכל'ה, וכיון שהיה זה בסיומו של 'זמן הקיץ' ביישיבה, החליט

הישיבה הגדולה שבעיר קייב רעשה מקולות הלימוד של נערי החמד המסתופפים בין כתליה, עיניהם נעוצות בגמרות שלפניהם והם הוגים בהתמדה בתלמודם.

אחד מתלמידי הישיבה הוא מיכל'ה דורפמן. אביו רבי יהושע דוד דורפמן מכהן כרב העיר צ'מירוביץ הסמוכה לקמיניץ, ובכל הסביבה יצא שמו לפניו כתלמיד חכם גדול וירא שמיים מרבים.

הימים ימי פרוץ המהפכה הקומוניסטית, הנוער היהודי מצוי בסכנה מתמדת של עויבת התורה, תנועות שונות צצות בזו אחר זו, וצעירים רבים נוהים אחריהן.

כזו היתה למשל 'קבוצת פועלי ציון'. אנשיה ייסדו בית-ספר בעיר צ'מירוביץ, ויהודים רבים שלחו את בניהם ללמוד שם.

רבי יהושע דוד רב העיר, שחרד לגורלם הרוחני של הילדים, השפיע על כל מי שהיה יכול, שימנע מלשלוח את ילדיו לשם. את ילדיו שלו לימד באופן פרטי תורה בביתו מדי לילה.

כשגדלו ילדיו ונכנסו בעול המצוות, שלח אותם רבי

השבוע לפני...

השבוע לפני 177 שנה

■ שמחה בבית מוהרנ"ת

שבת שמחה עברה על מוהרנ"ת ב'שבת מברכין' חודש אלול, שנת תקצ"ד. בשבת זו, פרשת ראה, נולדה הנכדה אסתר שיינדל, בתה של חנה צירל, בתו היחידה של מוהרנ"ת.

"צער ומרידות גדול" עברו על אבי הילולת מוהרנ"ת במשך כל ליל שישי הקודם, חבלי הלידה היו קשים ונמשכו מתחילת הלילה, כאשר האב המסור עומד במשך כל אותה העת ומתפלל למען הילודת. בחסדי שמים, למחרת בשעה 10 לפני הצהריים, נולדה הבת למזל טוב.

כנהוג בישראל, כבר בשבת זו נקרא שמה בישראל 'אסתר שיינדל' על שם הסבתא, הלא היא אשת מוהרנ"ת בתה של רבי דוד צבי הגדול! אויערבך, שנפטרה שמונה שנים קודם לכן, בחודש אלול תקפ"ו.

כחצי שנה לאחר לידתה ארע לרכה הנולדת נס גדול. היתה זו אחת התקופות הקשות בחיי מוהרנ"ת, כאשר כמעט בכל לילה היו המתנגדים זורקים אבנים על ביתו ועקב כך היו סוגרים את התריסים בלילה מחשש פיקוח נפש.

לילה אחת שכחו בני הבית לסגור את התריס של הקיטון שבו שכבה בעריסה התינוקת אסתר שיינדל. למרבה הנס התחילה התינוקת לבכות, האם המסורה חנה צירל ניגשה תיכף והוציאה אותה מהעריסה. טרם הספיקה להוציאה לגמרי, והנה מבעד לחלון הפתוח נוחתת אבן גדולה בדיוק על המקום בו שכבה התינוקת לפני רגע –

מוהרנ"ת במכתבו, לאחר שפורסם בשלומה של חנה צירל ובתה, כתב על התינוקת באירוניה, כי "גם לה זורקים אבנים..." "המעתיק" בספר עלים לתרופה, לאחר שהוא מגולל את כל הסיפור, מוסיף: "ועתה הקורא, הבן הפרישת שלום לבתו מרת חנה צירל ולבתה. וגם הבן גדול הרדיפות והסכנות שעבר עליו כל ימי חייו הקדושים. ממש כח ברזל היה כחו שסבל כל הנ"ל. ואף על פי כן לא שת לבו לכל הנ"ל, להתעצל או להתעצב חס ושלום בעבודת השם".

(אגב, אחד מחשובי חסידי ברסלב התקרב לרבינו כתוצאה מקריאת הסיפור הזה והתמודדותו המפליאה של מוהרנ"ת עם הרדיפות הקשות).

אסתר שיינדל זו, כפי שאיחל לה זקנה הגדול, זכתה לדור ישרים מבורך. כאשר הגיעה לפרקה נישאה לדודה רבי יוסף יונה בן מוהרנ"ת, להם נולדה יוטה בתיה, זוגתו לעתיד של החסיד הנוודע רבי אברהם שטרנהרץ.

(על"ת קמא, קסג)

לחידודא

חידה מס' 111

מי הראשון שעשה מראי מקומות ל'ספר המידות'?

הפתרון לחידה מספר 110

מי יכול להבין את הספר הנשרף שחיבר רבינו?

- א. צדיק גדול, יחיד בדור
- ב. חכם בכל שבעת החכמות (חיי מוהר"ן, קעב)

זכה בהגרלה לחידה מס' 109 יצחק בודנר, ירושלים.

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקשו 1-2-1-9 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך הגרלה על זכות קניה בסך 50 ש"ח

